نگاه سیاستمدار

نفت و استراتژی جدید آمریکا در خاورمیانه

حسن قزیلی*

در ۳۱ ژانویه هر سال رئیس جمهور آمریکا براساس یک سنت دیرینه در جمع اعضای کنگره و سنا و شخصیت های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی آمریکا حضور می یابد و در نطق مهمی که به «گزارش اتحاد State of the Union» معروف است، اهداف، سیاست ها و برنامه های آتی دولت خود در زمینه مسائل داخلی و سیاست خارجی کشور را به اطلاع مردم می رساند. جورج بوش در چنین نطقی در سال ۲۰۰۲ بود که ایده «محور شرارت» را مطرح کرد و آن را مبنای سیاست خارجی ایالات متحده قرار داد. از این رو، نطق سالانه رئیس جمهور آمریکا مورد توجه محافل سیاسی داخلی و خارجی قرار گرفته و موضوعات مطرح شده در آن با دقت موشکافی می شود.

جورج بوش در نطق امسال خود نکته ای را مطرح کرد که شگفتی بسیاری از تحلیلگران را برانگیخت. وی قطع اعتیاد آمریکا به نفت خاورمیانه را به عنوان یک هدف ملی تعیین کرد و گفت: «حفظ قدرت رقابت اقتصادی ایالات متحده نیازمند تامین انرژی است و ما در این زمینه مشکل داریم. آمریکا به نفتی معتاد است که اغلب از مناطق بی ثبات جهان وارد می شود. بهترین راه برای قطع این اعتیاد به کارگیری فناوری های جدید است... ما باید منبع انرژی که در خانه ها و دفاتر خود استفاده می کنیم و همچنین سوختی که با آن اتومبیل های خود را می رانیم تغییر دهیم... من امشب «طرح انرژی پیشرفته» را اعلام می کنم، این طرح به ما کمک می کند که به هدف بزرگ کاهش ۷۵ درصد از وابستگی به نفت خاورمیانه تا سال ۲۰۲۵ دست یابیم.»

بلافاصله پس از سخنرانی رئیس جمهور، کاخ سفید جزئیات بیشتری از طرح وی را منتشر کرد و اعلام کرد ایالات متحده در آستانه یک جهش غیر منتظره در فناوری های پیشرفته انرژی است و این بهترین راه برای قطع اعتیاد به نفت خارجی به شمار می رود. ایالات متحده از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار برای توسعه و تکامل منابع انرژی جایگزینی که پاک تر، ارزان تر و قابل اعتمادتر باشند، خرج کرده است. طرح انرژی پیشرفته رئیس جمهور آمریکا شامل دو محور اساسی است:

الف- تغییر منبع انرژی مورد استفاده در خانه ها و دفاتر

– زغال سنگ پاک: بیش از نیمی از برق مصرفی در آمریکا از زغال سنگ تامین می شود و آمریکا دارای ذخایر کافی زغال سنگ برای ۲۰۰ سال است. رئیس جمهور متعهد شده است برای شتاب بخشیدن به تحقیقات مربوط به فناوری زغال سنگ پاک، پرداخت ۲ میلیارد دلار در مدت ۱۰ سال آینده را متعهد شده و در بودجه سال ۲۰۰۷ معادل ۲۸۱ میلیون دلار برای این کار پیش بینی شده است. در بودجه سال ۲۰۰۶ معادل ۵۴ میلیون دلار در چارچوب مشارکت دولت و بخش خصوصی برای توسعه فناوری های جذب گاز دی اکسید کربن و انباشت آن در اعماق زمین اختصاص دارد.

– انرژی خورشیدی: برای توسعه و تکمیل فناوری تبدیل انرژی خورشیدی به الکتریسیته در بودجه سال ۲۰۰۷ معادل ۱۴۸ میلیون دلار و برای تسریع در تحقیقات مربوط به این طرح در بودجه سال ۲۰۰۶ معادل ۶۵ میلیون دلار اختصاص داده می شود.

– انرژی باد: علاوه بر ۴۴ میلیون دلار بودجه تحقیقاتی که برای سال ۲۰۰۷ پیش بینی شده در بودجه سال ۲۰۰۶ نیز ۵ میلیون دلار دیگر به این امر اختصاص می یابد.

ب- سوخت جایگزین برای اتومبیل.

– پالایشگاه توده های زیستی: به منظور تولید سوخت های با منشاء گیاهی برای سیستم حمل و نقل آمریکا، مبلغ ۱۵۰ میلیون دلار در بودجه سال ۲۰۰۷ پیش بینی شده است. در بودجه سال ۲۰۰۶ نیز ۵۹ میلیون دلار فقط به تحقیق در مورد تولید اتانول سلولزی اختصاص یافته است. این پژوهش با هدف سرعت بخشیدن به تولید اتانول سلولزی با قیمت قابل رقابت با سوخت های موجود تا سال ۲۰۱۲ است. اتانول جدید می تواند جایگزین ۳۰ درصد از مصرف سوخت داخلی بشود.

– افزایش کیفیت موتور اتومبیل: در حال حاضر اتومبیل هایی که با نیروی باتری حرکت می کنند در جایگاه های مخصوصی می توانند دوباره شارژ شوند. در بودجه سال ۲۰۰۷ آمریکا ۳۰ میلیون دلار برای تولید باتری هایی پیش بینی شده که با استفاده از برق شهری قابل شارژ باشند. در بودجه ۲۰۰۶ نیز ۶/۷ میلیون دلار برای سرعت بخشیدن به تحقیقات مربوط به فناوری این باتری ها اختصاص داده شد.

– سوخت هیدروژنی: جورج بوش در نطق «گزارش اتحاد» در ۲۰۰۳، طرح تولید صنعتی سوخت هیدروژنی را به عنوانی سوخت قابل اتکا و بدون هیچ گونه آلودگی و انتشار گازهای گلخانه ای که قابل استفاده برای مصارف خانگی و نیز حمل و نقل باشد، اعلام کرد و برای تحقق آن ۱/۲ میلیارد دلار اختصاص داد. این طرح با مشارکت بخش خصوصی به اجرا درمی آید و تا سال ۲۰۲۰ اتومبیل های با سوخت هیدروژنی در دسترس شهروندان آمریکایی قرار می گیرد. در بودجه سال ۲۰۰۷ مبلغ ۲۳۸ میلیون دلار در اختیار این طرح قرار می گیرد و در بودجه سال ۲۰۰۶ نیز ۵۳ میلیون دلار برای تسریع در تولید و تکامل سوخت هیدروژنی با قیمتی که مصرف کننده توان پرداخت داشته باشد اختصاص داده شد. براساس آمار موجود ۲۵۰ میلیون اتومبیل در بزرگراه های آمریکا حرکت می کنند و پیش بینی می شود که در سال ۲۰۰۶ شهروندان آمریکایی ۱۷ میلیون اتومبیل خریداری خواهند کرد و برای تبدیل اتومبیل ها به فناوری های پیشرفته موتور و سوخت، نزدیک به ۱۵ سال زمان لازم است.

* سردبیر و مدیر مسئول هفته نامه الشراع

بخش اول

بحث های سنای آمریکا پیرامون عراق

متن زیر بحث های اعضای سنا و کاندولیزا رایس وزیر خارجه و دونالد رامسفلد وزیر دفاع و دو تن از ژنرال های بلندپایه آمریکا به نام های ژنرال ابوزید و ژنرال پیس درخصوص مسائل عراق و افغانستان و تقاضای بودجه اضافی برای تامین هزینه های عملیات نظامی و دیپلماتیک آمریکا در منطقه خاورمیانه و سایر نقاط حساس جهان مانند دارفور است.

...

سناتور ببرد: بنا به گزارش های اخیر رسانه ها، از هر ۵ سرباز آمریکایی که از عراق برگشته اند، یک سرباز دچار نوعی اختلال روانی بوده است. با این حال در طرح بودجه تکمیلی جایی برای امور کهنه سربازان (VA) در نظر گرفته نشده است. با توجه به این بودجه نامتوازن، وزارت دفاع و VA چگونه می توانند با تلاش های هماهنگ فکر مؤثری برای آینده این سربازان بکنند؟

ژنرال پیس: تا آنجا که من می دانم در طرح بودجه اصلی ماده ای گنجانده شده که طبق آن از محل بودجه وزارت دفاع می توان نیازهای مالی دایره امور کهنه سربازان را تامین کرد. همچنین گروه های حمایتی خاصی برای حمایت از این سربازان و حتی خانواده هایشان وجود دارند.

سناتور لیهی: آقای وزیر! صبح امروز من از نامه هایی یاد کردم که در مورد برنامه موسوم به «تالن» نوشته ولی هیچ پاسخی جز یکسری نامه های تشریفاتی دریافت نکرده بودم. اشاره من به چیزی است که مطبوعات آن را منتشر کرده اند مبنی بر اینکه اطلاعات مربوط به برخی از گروه های معترض با روش های مسالمت آمیز مانند کواکرها از پایگاه داده ای وزارت دفاع سر بر آورده اند. من نگران تجسس بی جهت و فراقانونی وزارتخانه علیه شهروندان هستم و بیم آن دارم که ما بار دیگر به شرایط روزهای جنگ ویتنام برگردیم. نامه های من متضمن پرسش های ساده ای بود از جمله اینکه آیا گزارش مطبوعات در مورد تجسس و مراقبت از شهروندان آمریکایی در ایالت زادگاهم رومانت درست بوده یا خیر؟ فکر می کنم سناتورهایی که ۳۱ سال است در اینجا حضور دارند حق دارند برای پرسش های ساده ای مثل این پاسخ بیابند.

رامسفلد: به من گفته شده که وزارت دفاع هیچ گونه تحقیقاتی در مورد فعالیت های محلی اشخاص در رومانت انجام نداده است. همچنین هیچ گروهی را به خاطر جمع آوری اطلاعات هدف قرار نداده است. البته وزارت دفاع دو مورد دریافت گزارش داشته که از وزارت امنیت ملی به آن رسیده است. این گزارش ها در مورد اعتراض های فعلی یا احتمالی گروه های رومانت علیه ماموران سربازگیری به دستمان رسیده است. متعاقباً گزارش ها به وزارت دفاع رسیدند، پرسنل ارتش بر مبنای این اطلاعات گزارشی تهیه کردند و آن را در پایگاه داده ای قرار دادند. گزارش اول حاوی اطلاعاتی در باره اعتراض های احتمالی علیه ماموران سربازگیری در هشتم مارس بود.

– هشتم مارس چه سالی؟

– سال ۲۰۰۵ و در شهر ناشناخته ای از رومانت. در این گزارش نام دو گروه شرکت کننده ذکر شده است. موضوع اصلی گزارش دوم به اعتراضات موجود در یک مرکز سربازگیری در واشینگتن دی سی مربوط می شود.

– بنابر این می گویید گزارش مطبوعات مبنی بر اینکه اعضای گروه کواکر تحت نظارت وزارت دفاع بودند، نادرست است.

– من گزارش مطبوعات را ندیده ام و بنابر این نمی خواهم در این مورد بحث کنم.

– ولی طبق گفته شما اگر هم گزارش هایی در این مورد وجود داشته باشد این گزارش ها نادرست است.

– من نمی خواهم بی مورد مسئولیت هایی را به دوش بکشم.

– من از مسئولیت ها نمی پرسم بلکه پاسخ آری یا نه می خواهم.

– این سئوال متوجه من نیست. بگذارید این برنامه را توضیح بدهم. هدف این برنامه محافظت از تجهیزات و تاسیسات ارتش آمریکا در داخل آمریکا است و این وظیفه قانونی وزارت دفاع است که از نیروها و پایگاه های خود محافظت به عمل آورد. بنابر این آنها برنامه ای دارند که اجازه می دهد اطلاعاتی به آنها ارسال شود که پرسش هایی را در مورد تهدیدهای احتمالی به پایگاه هایشان برمی انگیزد. اگر چنین اطلاعاتی بیاید ولی مورد ارزیابی قرار نگیرد در آنجا باقی می ماند.

سناتور لیهی: اجازه بدهید مورد به مورد و بیشتر در مورد عراق صحبت کنیم.

رامسفلد: من شروع می کنم و خانم رایس می توانند آن را تکمیل کنند. به لحاظ تاریخی آموزش پلیس در افغانستان و عراق بخشی از فعالیت های وزارت خارجه شناخته شده است. در مورد عراق نیز وزارت خارجه مسئولیت آموزش و تجهیز پلیس عراق را به عهده داشته است.

سناتور لیهی: پرسش من در مورد افغانستان است.

– بسیار خوب. اصول همان اصول است. وزارت خارجه مسئولیت این امر در افغانستان را بر عهده داشت ولی در گفت وگوهایی که میان وزیر خارجه و وزیر دفاع صورت گرفت توافق حاصل شد که بهتر است این امر در مورد افغانستان به عهده وزارت دفاع گذاشته شود.

– آقای ژنرال ابوزید! بندر دبی برای تلاش های جنگی تا چه حد اهمیت دارد؟

ژنرال ابوزید: اهمیت بندر دبی برای تلاش های جنگی بسیار زیاد است.

– می توانید توضیح بدهید چرا؟

– این بندر یکی از بزرگترین بنادر منطقه است. حجم عظیمی از تجهیزات از این طریق به مناطق جنگی می رسد. هواپیمابرهای دریایی آمریکا از این بندر استفاده می کنند. از طریق این بندر با مردم داخل آمریکا تماس حاصل می شود.

– چند درصد از فعالیت ها از این طریق صورت می گیرد؟

– تعیین درصد دشوار است ولی می توانم بگویم که بندر دبی در دفاع از خلیج (فارس) نقش حیاتی دارد.

سناتور مکاوسکی: فکر می کنم امسال سال تحول و گذار است، به ویژه در عراق. در چنین مرحله ای یکی از پرسش هایی که علاوه بر مسئله سیاست ها مطرح می شود مسئله حمایت از سربازانمان است. پرسش من به نفت عراق مربوط می شود. وقتی ما می خواستیم جنگ را شروع کنیم مطمئن بودیم که چندان نگرانی ای درباره میزان هزینه ها نخواهیم داشت زیرا اولاً قرار بود که حضور ما در عراق کوتاه مدت باشد و ثانیاً فکر می کردیم هزینه های بازسازی، بهداشت و درمان و... را از نفت عراق تامین خواهیم کرد. پرسش من این است که از نظر نفت عراق ما اکنون در کجا قرار داریم؟ کنترل توزیع و فروش آن در دست چه کسی است؟ آیا نفت جریان دارد؟ یا چه موقع جریان خواهد داشت؟ در مورد فساد و منازعات قومی چطور؟

رایس: اولاً عراق کشوری است که باور داریم یک روز باید بتواند روی پای خود بایستد زیرا این منبع طبیعی عظیم را دارد، برخلاف افغانستان که از چنین منبعی برخوردار نیست. در خصوص صنعت نفت دو مشکل وجود دارد: یکی اینکه در زمان صدام حسین سرمایه گذاری کامل در صنعت نفت عراق نشده است. هرچند عراقی ها در آن زمان روزانه ۲/۷ میلیون بشکه نفت تولید می کردند و روزانه ۱/۳ میلیون بشکه از آن را صادر می کردند. در واقع بخشی از برنامه ما برای بازسازی عراق متضمن افزایش ظرفیت تولید نفت عراق در آینده نزدیک است. همچنین تغییراتی در قوانین عراق صورت گرفته است که سرمایه گذاری خارجی در جهت ارتقای فناوری صنعت نفت عراق را ممکن می کند در حالی که در زمان صدام حسین به خاطر انزوای عراق این کار ممکن نبوده است.

– در حال حاضر نفت تولید می شود؟

– در حال حاضر تولید نفت عراق کمتر از ۲/۷ میلیون بشکه ای است که قبل از جنگ بود زیرا یک مشکل عمده سوء مدیریت صنعت نفت عراق است و ما به کمک عراقی ها برای رفع این مشکل می کوشیم. مشکل دیگر تهدیدهایی است که از جانب شورشیان متوجه لوله های نفت عراق در مناطق شمالی است و به خاطر بسته شدن لوله های نفتی در این مناطق ظرفیت تولید روزانه ۵۰۰ هزار بشکه نفت بلا استفاده مانده است. کاری که ما انجام می دهیم همکاری با عراقی ها هم برای افزایش سرمایه گذاری در صنعت نفت عراق و هم برای تقویت امنیت صنعت نفت عراق است. ما امیدواریم که تا پایان سال جاری میلادی ـ که شما آن را سال انتقالی می نامید- تولید نفت عراق را به ۲/۸ میلیون بشکه در روز و صادرات نفت را به ۲/۲ میلیون بشکه در روز برسانیم.

– این روند کند است مگر نه؟

– نخیر کند نیست. زیرا این میزان بیش از میزان تولید نفت در زمان سابق است.

– درآمد حاصل چه میزان خواهد بود؟

– براساس محاسبات قابل اعتماد درآمد حاصل از ۱/۶ تا ۱/۸ میلیارد دلار خواهد بود.

– پس به تدریج هزینه ها تامین خواهد شد. پرسش دیگر این است که در این دولت متحد و ملی عراق ـ که همگی امیدواریم بتواند شکل بگیرد و قوام یابد- کنترل نفت در دست چه کسی است؟ در دست وزارت نفت است؟ یا در دست نخست وزیر؟ یا در دست کسان دیگر؟ این پرسش از این جهت اهمیت دارد که آیا برای جلوگیری از فساد مالی که در منطقه همه گیر است فکری شده است یا خیر؟

– این حرف درست است و فساد یک مشکل همه گیر است. ولی ما با حکومت عراق سخت کار کرده ایم تا راه حلی برای این مسئله پیدا کنیم و امیدواریم آنها در دام این فساد نیفتند. در حال حاضر فساد قابل توجهی در خود سیستم وجود دارد. ولی آنها وعده داده اند که با مشکل فساد برخورد کنند، شفافیت بیشتری در حکومت به وجود آورند و دارایی ها را مرتباً اعلام کنند. در حال حاضر تولید و صدور نفت در کنترل شرکت دولتی نفت قرار دارد ولی امیدواریم که در آینده نفت هر چه بیشتر از کنترل دولت خارج شده و مستقیم تر در اختیار مردم قرار گیرد. به هر حال فعلاً نفت عراق نیز از الگوی کشورهای دیگر منطقه پیروی می کند یعنی در همه این کشورها کنترل نفت در دست دولت است.

– به افغانستان می پردازم. عراق از منبعی برخوردار است که ما طالب آن هستیم یعنی نفت، ولی افغانستان منبعی دارد که ما طالب آن نیستیم یعنی خشخاش. من در مورد مسئله خشخاش نگرانی دارم. پرسش اول اینکه ما در حال حاضر برای کنترل آن چه کارهایی می کنیم؟ پرسش دوم اینکه آیا عملیات تروریستی و شورش های موجود در افغانستان و در منطقه از مواد مخدر تأمین مالی می شوند یا خیر؟ ترس من این است که اگر ما کنترل خشخاش را از دست بدهیم در این صورت کنترل افغانستان را از دست داده ایم.

– فکر می کنم تنها عامل جدی تهدید کننده استراتژیک در افغانستان تجارت مواد مخدر است. شما در مورد تهدیدهای تروریستی صحبت کردید ولی مواد مخدر علیه حکومت مرکزی و مردم استان ها هم به کار گرفته می شود.

تلویزیون دولتی آمریکا سی اسپن
ترجمه: زهرا پویان فر

چند اقدام در این زمینه در حال انجام است.

سناتور کوهل: سئوال من از آقای رامسفلد است. این چهارمین بار است که شما برای تأمین مالی اضطراری برای جنگ به کمیسیون ما مراجعه می کنید و تاکنون این مبلغ به ۴۴۵ میلیارد دلار رسیده است. آمریکایی ها در این جنگ بهای بسیار بالایی از نظر مالی و مهمتر از آن از نظر جانی پرداخته اند. با این حال ما اکنون خود را در موقعیتی می یابیم که هیچ کشور بزرگی نباید خود را در آن قرار بدهد. مقصودم این است که کنترل امور تعیین کننده جنگ یا حتی امنیت نیروهایمان در دست ما نیست. شما می گویید که وضعیت در عراق آنقدرها هم بد نیست ولی آقای وزیر! با کمال احترام به عنوان نماینده اکثریت مردم آمریکا باید بگویم که هضم این مسئله سخت است. از زمان آغاز کار دولت جدید استراتژی ما در عراق مملو از انحرافات و اشتباهات بوده است. چنانکه می دانیم اطلاعات مربوط به سلاح های کشتار جمعی در عراق که بهانه حمله ما بود نادرست بوده است. ما در حالی وارد این جنگ شدیم که هیچ طرحی برای فراتر از چند هفته عملیات نظامی نداشتیم. برآوردهای صورت گرفته در مورد شمار سربازان آمریکایی که باید به عراق اعزام می شدند بسیار پایین تر از این بود. اکنون ما در حالی در عراق حضور داریم که حمایت مردمی کاهش یافته است، تلفات در حال افزایش است، و هیچ جدول زمانی مشخصی برای تحویل دادن عراق به عراقی ها و بازگرداندن سربازان آمریکایی به کشورشان وجود ندارد. اکثریت نمایندگان سنا از هر دو حزب اتفاق نظر دارند که سال ۲۰۰۶ باید سال مرحله گذار در عراق باشد و به درگیری ما در عراق به صورت موفقیت آمیزی پایان داده شود. سناتور لوون گفته است که شیعیان، سنی ها و کردها همگی روی حضور آمریکا در عراق برای جلوگیری از وقوع جنگ داخلی در کشور حساب باز کرده اند. وی معتقد است که ما باید از این نفوذ خود استفاده کنیم و عراقی ها را برای رسیدن به توافقی در مورد یک صلح فراگیر متقاعد کنیم، امری که برای غلبه بر شورش ها ضروری است و نیز به آنها اعلام کنیم که اگر در جدول زمانی تعیین نشده نتوانند به توافق فراگیر برسند در این صورت آمریکا هم جدول زمانی خروج از عراق را مورد بررسی قرار خواهد داد. آقای وزیر! نظر شما در این مورد چیست؟

رامسفلد: آقای سناتور! نخست باید بگویم این کاملاً درست است که اطلاعات مربوط به سلاح های کشتار جمعی نادرست بوده است. دوم در مورد اینکه گفتید ما طرحی برای ادامه حضور در عراق نداشتیم درست نیست زیرا ما طرح هایی از قبل داشتیم و ژنرال پیس و ژنرال ابوزید شاهد این قضیه هستند. سوم در مورد سئوال مربوط به جدول زمانی باید گفت که این یک پرسش دشوار است و شما به درستی روی آن انگشت گذاشتید. من با مضمون سخن شما موافقم که مهم است مردم و دولت عراق درک کنند که عراق کشور آنها است و آنها باید خودشان آن را اداره کنند و آن را بسازند و باید بتوانند حکومتی بنا نهند که مورد قبول طیف وسیعی از مردم آن کشور باشد و نیروهای امنیتی آنها هم باید بتوانند امنیت لازم برای این کار را تامین کنند. مشکل قضیه در گام دوم است. اینکه ما به آنها بگوییم اگر چنان نکنید ما چنین می کنیم. نظر شخصی من این است که با توجه به وضعیت سیاسی فعلی عراق وضع خوبی نیست، به خصوص با توجه به نقش مخربی که برخی از همسایگان عراق می توانند ایفا کنند. کار درست همان چیزی است که ما اعلام کرده ایم. یعنی ما نیروهای عراقی را آموزش می دهیم و تجهیز می کنیم تا این مسئولیت ها را به عهده بگیرند و همین که نیروهای آنها بتوانند روی پای خود بایستند. ما مسئولیت ها را به ایشان محول می کنیم، چنانکه پیشاپیش حدود ۳۰ پایگاه را تخلیه کرده و به عراقی ها تحویل داده ایم و هر ماه اختیار بخش هایی از املاک و زمین ها را به آنها می سپاریم. به مرور که این کار را می کنیم از نقش نیروهایمان کاسته می شود و چه بسا شمار آنها هم کاهش یابد ولی تعیین جدول زمانی چیزی نیست که من بتوانم آن را تایید کنم.

سخنان شما قابل تقدیر است ولی چه اشکالی در این امر می بینید که آشکارا به طرف های عراقی اعلام کنیم که اگر اختلافات خود را کنار نگذارید ما نیز مجبور خواهیم بود نیروهای خود را کاهش بدهیم و البته آقای سناتور لوون از کاهش نیروها سخن گفتند نه از خارج کردن تمام آنها و ترک عراق. فکر نمی کنید این کار حداقل بر آنها فشار می آورد که قضیه را جدی بگیرند و اختلافاتشان را حل کنند. چون برخی از آنها فکر می کنند که ما برای همیشه در عراق می مانیم.

– من با این نظر موافق نیستم. فکر می کنم به اندازه کافی فشار روی آنها وجود دارد و آنها به خوبی می دانند که اگر نتوانند در زمان نسبتاً کوتاهی اختلافاتشان را حل کنند تمام کسانی که به نوعی با امر حکومت و اداره امور عراق در ارتباط هستند با وضعیت بسیار دشواری روبه رو خواهند شد. به هر حال آنها می دانند که ما ممکن است به فکر کاهش نیروهایمان باشیم و لازم نیست جدول زمانی تقویمی برای این کار داشته باشیم بلکه جدول زمانی ما براساس شرایط و با پیشرفت آموزش ها شکل می گیرد. این را هم باید بگویم که هیچ اشکالی در این نمی بینم که این یا آن سناتور نظرات خودشان را آزادانه بیان کنند ولی اینکه رئیس جمهور آمریکا بیاید و چنین چیزی را مستقیماً به آنها بگوید این خطر را دارد که پویایی سیاسی داخلی عراق را به هم بزند زیرا بدون تردید هم اکنون کسانی هستند که نمی خواهند ما در عراق باشیم. بگذارید صریح بگویم. ایرانی ها نمی خواهند ما در آنجا باشیم و آنها نفوذ قابل توجهی در عراق دارند. آنها افراد مختلفی دارند که با آنها گفت وگو می کنند. فکر نمی کنم تقویت کسانی که قصد خیری برای مردم عراق ندارند پیشنهاد خوبی برای رئیس جمهور باشد.

– آقای وزیر! پرسش دیگری دارم. در یک نظرسنجی ۷۰ درصد سربازان آمریکایی گفته اند که آمریکا باید طی ۱۲ ماه آتی عراق را ترک کند. این نظر مطبوعات یا حزب اپوزیسیون نیست بلکه نظر کسانی است که حضور واقعی در صحنه دارند. آیا این نظر شما را به این نتیجه نمی رساند که طرح یا جدول زمانی مشخصی برای کاهش نیروهایمان در عراق داشته باشید؟

– من این نظرسنجی را ندیده ام بلکه شنیده ام که به آن ارجاع داده می شود. من در صحت آن شک دارم و تجربه من کاملاً متفاوت است. نمی دانم شاید ژنرال ابوزید تجاربی دارد که بخواهد نظر بدهد. من در وضعیت های مختلف و به طور منظم با سربازانمان ملاقات داشته ام، هم زمانی که آنها در عراق بودند و هم زمانی که به کشورشان بازگشته اند و هم در بیمارستان ها چنین چیزی را ندیده ام. ولی به هر حال نکته ای را اضافه کنم، هیچ یک از آمریکایی هایی که در عراق خدمت کرده اند یا خدمت خواهند کرد نمی خواهند رفتن به عراق اولین انتخابشان باشد. هیچ آمریکایی نمی خواهد در عراق بماند. آمریکایی ها اگر در عراق حضور دارند برای نفت عراق نیست، برای آب عراق نیست، خاک عراق را هم نمی خواهند اشغال کنند. حضور آنها در آنجا برای انجام یک خدمت است و آن را به خوبی دارند انجام می دهند و شایسته سپاسگزاری ما هستند. طبیعی است اگر بیایند و به آنها بگویند آیا دوست دارید سال دیگر در عراق باشید خواهند گفت خیر. ولی آنها به انجام ماموریت خود در عراق افتخار می کنند.

سناتور بان: ما نمی خواهیم وارد این بحث بشویم که از جاهای دیگر چه پیام هایی به آنها می رسد ولی آنها به خوبی می دانند که باید یک حکومت اتحاد ملی تشکیل بدهند. به خصوص هم اکنون پس از انفجار سامرا که ممکن است الزرقاوی یا... در آن دست داشته باشند. ولی نکته مهمی که در مورد احساس سربازانمان در عراق باید بگویم این است که آنها از اینکه در عراق هستند یا از اینکه متحمل تلفات می شوند گلایه مند نیستند بلکه شکوه آنها از این است که ما بیشتر به مسائلی از قبیل میزان تلفات اهمیت می دهیم تا نقش مهمی که آنها در عراق ایفا می کنند. آقای ژنرال ابوزید و ژنرال پیس! شما با این نظر موافقید؟

ژنرال پیس: سخن شما کاملاً درست است.

ژنرال ابوزید: آنچه که من می توانم بگویم این است که شکل گیری نیروهای امنیتی عراق به خصوص در ارتش کار شاقی بوده است. در آوریل ۲۰۰۳ من در بغداد بودم. در این تاریخ هیچ عراقی مسلح را نمی یافتید که اسلحه خود را به سوی ما نشانه نرفته باشد ولی امروز بیش از ۲۰۰ هزار نیروی امنیتی در عراق برای کشور خود می جنگند. چندی پیش فرمانده لشکر ششم عراق کشته شد و ژنرال کیسی در مراسم او حضور یافت. او به من گفت که جمعیت زیادی از مرگ او اندوهگین شده بودند و قدردان خدمات او بودند. نقش آمریکایی ها در شکل گیری ارتش عراق یکی از داستان های ناگفته جنگ عراق است و ضمناً همین امر رمز موفقیت به شمار می آید.

سناتور بان: به مسئله ای که سناتور استیونز مطرح کردند می پردازم. متأسفانه مسئله بندر دبی ممکن است به یک مسئله عمده تبدیل شود. آیا امارات متحده و حکومت آن از متحدین قابل اعتماد ما است؟ می توان به تعهد این کشور در جنگ علیه تروریسم اعتماد کرد؟ آیا آنها گام های لازم برای ارتقای امنیت نیروهای ما را برمی دارند یا خیر؟ و آیا داشتن روابط خوب با امارات متحده یک امر ضروری است؟

ژنرال پیس: پاسخ کوتاه این است که بله همین طور است.

– می توانید توضیح بیشتری بدهید؟

– بله البته. از نظر نظامی ما هیچ متحدی در منطقه بهتر از امارات متحده عربی پیدا نمی کنیم. همان طور که قبلاً هم شنیده اید به برکت بندرهایی که امارات در اختیار ما قرار داده است ناوهای دریایی ما بیش از هر جای دیگر دنیا غیر از خود آمریکا قادرند در این بندرها پهلو گیرند و در آنجا تعمیر و بازسازی و برای انجام عملیات تجهیز شوند. پایگاه های هوایی که آنها در اختیار ما گذاشته اند نقش مهمی در حمایت از نیروهایمان در جنگ افغانستان و عراق و شاخ آفریقا داشت. منطقه ای که برای آموزش نبرد هوایی در اختیار ما قرار داده اند بسیار حائز اهمیت است و نیز به طرق مختلفی که در برابر این میکروفن نمی توانم ذکر کنم. به طور خلاصه هر جا که ما از نظر نظامی نیاز پیدا کرده ایم اماراتی ها با کمال میل نیاز ما را بر طرف کرده اند و موقعیت و ظرفیت امارات به گونه ای است که در آینده نیز هر مشکلی که پیش بیاید نقش امارات در موفقیت ما بسیار بسزا خواهد بود.

– آقای رامسفلد نظر شما چیست؟

رامسفلد: من با نظر ژنرال ابوزید و ژنرال پیس کاملاً موافقم. از همان روز اول آنها برای ما مفید بودند. از همان ۱۱ سپتامبر و قبل از اقدام آمریکا علیه طالبان در افغانستان که جان ۳ هزار آمریکایی را گرفت امارات مستقیماً به ما در جنگ جهانی علیه تروریسم کمک کرده است. مشکلی نیست که چنین پرسشی را مطرح کنید ولی به هیچ چیز جز این نباید فکر کرد که نقش امارات در جنگ جهانی علیه تروریسم بسیار مفید بوده است.

خبرها

کاهش محبوبیت ویلپن

ایلنا: آخرین نظرسنجی های منتشر شده در فرانسه نشان می دهد که محبوبیت «دومینیک دوویلپن» به دلیل آشوب های اخیر در فرانسه کاهش چشمگیری داشته است. رویترز گزارش داد: «طبق نظرسنجی مجله «اکسپرس» چاپ فرانسه، پس از افزایش تنش های سیاسی در مورد قانون جدید کار در این کشور، محبوبیت دومینیک دوویلپن یکی از امیدهای ژاک شیراک برای تصدی سمت ریاست جمهوری فرانسه در انتخابات سال ۲۰۰۷ میلادی به مرز ۲۸ درصد رسیده است.» محبوبیت نخست وزیر فرانسه درماه جاری حدود ۱۴ درصد کاهش داشته است و این در حالی است که محبوبیت وی در ماه فوریه نیز با ۶ درصد کاهش همراه بوده است. طبق آمارهای اعلام شده، دوویلپن در آغاز سال نو میلادی حدود ۴۸ درصد از آرا را به خود اختصاص داده بود. در این گزارش آمده است که میزان محبوبیت وی بین جوانان ۱۸ تا ۲۴ ساله و همچنین افرادی که در بخش های خصوصی کار می کنند، حدود ۲۶ درصد کاهش یافته است. همچنین میزان محبوبیت ژاک شیراک رئیس جمهوری فرانسه نیز با ۳ درصد کاهش به ۳۶ درصد رسیده است. در همین حال میزان محبوبیت نیکولا سارکوزی وزیر کشور فرانسه و رقیب سرسخت دوویلپن در انتخابات ریاست جمهوری به حدود ۴۸ درصد رسیده است.

نشست مشترک ناتو با هفت کشور عربی

ایسنا: نشست ناتو همراه با هفت کشور عربی حوزه دریای مدیترانه، برای اولین بار در مراکش برگزار می شود. به گزارش خبرگزاری کویت این نشست امروز برای اولین بار در تاریخ سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در کشوری غیر از کشورهای عضو در رباط، پایتخت مراکش برگزار می شود. به گفته دبیرکل ناتو این امر جهت پیشرفت روابط ناتو با هفت کشور عربی صورت گرفته و انتظار می رود که طی این نشست دو روزه ضمن بررسی همکاری های نظامی بین ناتو و این هفت کشور، این همکاری ها به مرحله اجرا درآید.

برلوسکونی: به هوش ایتالیایی اطمینان دارم

ایرنا: «سیلویو برلوسکونی» نخست وزیر ایتالیا و رهبر جناح راست گرای میانه این کشور در تازه ترین اظهارات خود گفت: فکر نمی کنم که در ایتالیا احمق های زیادی وجود داشته باشند که علیه منافع خود رای دهند. روزنامه ایتالیایی «کوریره دلاسرا» در شماره چهارشنبه خود نوشت: برلوسکونی شب گذشته در یک نشست در کنفرانس صنایع این کشور که با حضور مهمانان جناح چپ برگزار شد، گفت: من به هوش ایتالیایی ها اطمینان دارم و فکر نمی کنم که میان آنها احمق های زیادی وجود داشته باشند که علیه منافع خودشان رای بدهند. به دنبال این اظهارات چپ گرایان نیز واکنش نشان داده و در شهرهای مختلف راهپیمایی های کوچکی علیه اظهارات نخست وزیر برگزار کردند. «رومانو پرودی» رقیب انتخاباتی وی نیز اظهار داشت: برلوسکونی ایتالیایی ها را تحقیر می کند، او نمی تواند معرف کشور باشد. وی از مردم دعوت کرد تا آرامش خود را حفظ کنند. سخنگوی برلوسکونی کمی بعد از این اظهارات اعلام کرد که در گزارش روزنامه «اونیتا» مورخ ۲۹ مارس گذشته آماده بود که در یک نظرسنجی روشن شد که جهان درباره ایتالیا به یک صورت فکر می کند: ایتالیایی ها احمق هستند، زیرا یک نخست وزیر این چنینی را برای مدت زمانی طولانی نگاه داشته اند.

۱۰۰ میلیارد دلار برای جنگ و توفان

ایلنا: یک کمیته سنای آمریکا اعلام کرد که جنگ عراق و توفان های اخیر برای دولت واشینگتن بیش از یکصد میلیارد دلار هزینه دربرداشته است. خبرگزاری پاکستان گزارش داد که «تاو کوچارن» رئیس کمیته بودجه خاص سنا گفت: «میزان هزینه جنگ عراق و توفان های اخیر در آمریکا حدود یکصد میلیارد دلار هزینه داشته است و انتظار می رود که این رقم در آینده افزایش یابد.» وی افزود: «جورج بوش برای جبران خسارت های ناشی از توفان های آمریکا درخواست بودجه اضافی کرده بود و دموکرات ها توانسته اند حدود ۴ میلیارد دلار برای کمک به کشاورزان بودجه اضافی دریافت کنند.» بوش ۷۲ میلیارد دلار برای جمع آوری اطلاعات و ارسال کمک خارجی و همچنین گسترش عملیات های این کشور در عراق و افغانستان درخواست کرده است و انتظار می رود این بودجه ۱۹ میلیارد دلار افزایش پیدا کند. دولت واشینگتن برای بازسازی صدمات توفان کاترینا به ۳۰۰ میلیون دلار بودجه احتیاج دارد. همچنین بازسازی سازمان ها و خانه های تخریب شده در ایالت «لوئیزیانا» بیش از ۴/۲ میلیون دلار برای کاخ سفید هزینه دربرخواهد داشت.

آرای انتخابات اوکراین بازشماری نمی شود

ایسنا: مجلس رادای اوکراین پیشنهاد شمارش مجدد آرای انتخابات شورای عالی پارلمان این کشور و شهرداری های محلی که در روز ششم فروردین ماه برگزار شده بود را رد کرد. بیش از نیمی از نمایندگان حاضر در این جلسه با شمارش م